

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5172/2023
21.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца "Транспорт АА" доо Доња ..., чији је пуномоћник Зоран Николић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., село ... и АД за осигурање "Generali osiguranje Srbija", Београд, чији је пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4725/19 од 24.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4725/19 од 24.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4725/19 од 24.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 788/18 од 25.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезу да му на име накнаде материјалне штете у виду измакле добити за период од 19.09.2013. године до 26.11.2013. године солидарно исплате 2.785.343,20 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да трошкови поступка тужиоца износе 23.428,00 динара. Ставом трећим изреке, утврђено је да трошкови поступка туженог ББ износе 8.821,00 динар, а туженог АД за осигурање "Generali osiguranje Srbija" износе 431.264,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом АД за осигурање "Generali osiguranje Srbija" на име трошкова поступка исплати 407.839,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4725/19 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда укинута је

ставу другом, трећем и четвртном изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете у виду измакле добити, тако што је исти одбијен, у чињенично-правној ситуацији да се тужилац бави транспортом робе, да услед оштећења проузрокованих саобраћајном незгодом коју је скривио тужени ББ није могао да користи своје вучно возило осигурано код туженог "Generali osiguranje Srbija", да је исто било на поправци у периоду од 19.09.2013. године до 26.11.2013. године, али да тужилац није доказао да у том периоду због оштећења возила није извршавао своје уговорне обавезе у погледу транспорта робе, да је дошло до раскида уговора услед неизвршења обавеза или да због недостатка капацитета није прихватио нове понуде наручилаца превоза, на основу чега је закључено да тужилац није претрпео штету у виду измакле користи и одлучено с позивом на члан 189. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У парницама ради накнаде ове врсте штете, примена материјалног права је условљена утврђеним чињеничним стањем, које се не може оспоравати у поступку по ревизији. Пре свега, захтева се да тужилац докаже да је штетниковом радњом или пропуштањем дошло до спречавања повећања имовине оштећеног која би, према редовном току ствари или према посебним околностима, настала у будућности да није наступио штетни догађај. У противном, нема основа тражењу накнаде штете. Тако је у овом случају одлучено у складу са судском праксом по наведеном правном институту, а нема потребе за разматрањем других правних питања.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.04.2015. године, а вредност спора је 2.785.343,20 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић